

Prishtinë, më 14 dhjetor 2018
Nr. ref.:RK 1300/18

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI72/18

Parashtrues

Shpejtim Zymeraj

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme,
PML. nr. 44/2018, të 10 prillit 2018**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Shpejtim Zymeraj nga Gjakova (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, PML. nr. 44/2018, të 10 prillit 2018.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të kontestuar me të cilin pretendohet se janë shkelur të drejtat e parashtruesit të garantuara me nenin 21 [Parimet e Përgjithshme], nenin 22 [Zbatimi i drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta). Gjithashtu, parashtruesi pretendon se është shkelur edhe neni 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 [Jurisdikzioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, nenin 47 [Kërkesa Individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe rregullin 32 [Parashtrimi i kérkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).
5. Më 31 maj 2018, Gjkata miratoi, në seancë administrative, plotësim-ndryshimin e Rregullores së punës, e cila u publikua në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës më 21 qershor 2018 dhe hyri në fuqi 15 (pesëmbëdhjetë) ditë pas publikimit të saj. Rrjedhimisht, gjatë shqyrimit të kérkesës Gjkata i referohet dispozitave juridike të Rregullores së re në fuqi.

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 25 maj 2018, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjkata).
7. Më 16 gusht 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Radomir Laban gjyqtar rapportues dhe Kolegin shqyrties, të përbërë nga gjyqtarët: Bekim Sejdiu (kryesues), Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhami Rexhepi.
8. Më 30 gusht 2018, Gjkata e njoftoi parashtruesin e kérkesës dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kérkesës. Me të njëjtën shkresë, Gjkata kërkoi nga parashtruesi i kérkesës që të kompletojë kérkesën dhe të dorëzojë Aktgjykimin (P. nr. 1889/2017) të Gjykatës Themelore në Prizren, të 6 tetorit 2017.
9. Më 14 shtator 2018, Gjkata kërkoi përsëri nga parashtruesi i kérkesës që të dorëzojë dokumentet e kérkuara.

10. Më 20 shtator 2018, parashtruesi i dorëzoi dokumentet e caktuara në Gjykatë, por nuk e dorëzoi Aktgjykimin (P. nr. 1889/2017) e Gjykatës Themelore në Prizren, të 6 tetorit 2017.
11. Më 22 nëntor 2018, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit reportues, Kolegji shqyrtues i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve

12. Më 27 shtator 2017, parashtruesi i kërkesës është privuar nga liria për shkak të dyshimit të bazuar se ai kreu veprën penale mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armeve, me ç'rast nga parashtruesi i kërkesës është konfiskuar arma -pistoleta „*Sig Sauer*“, si mjet i kryerjes së veprës penale.
13. Më 28 shtator 2017, Prokuroria Themelore në Prizren paraqiti në Gjykatën Themelore në Prizren kërkesën për caktimin e paraburgimit ndaj parashtruesit të kërkesës.
14. Më 29 shtator 2017, Gjykata Themelore në Prizren me Aktvendimin PP. nr. 453/2017, caktoi masën e paraburgimit ndaj parashtruesit të kërkesës dhe J.M. në kohëzgjatje prej një muaji.
15. Më 5 tetor 2017, Prokuroria Themelore në Prizren ngriti aktakuzën kundër parashtruesit të kërkesës për shkak të dyshimit të bazuar se ai kreu veprën penale mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armeve.
16. Më 6 tetor 2017, pas arritjes së marrëveshjes mbi pranimin e fajësisë, Gjykata Themelore në Prizren (me Aktgjykimin P. nr. 1889/2017) e shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës dhe i shqiptoi dënimin me gjobë si dhe dënimin plotësues të marrjes së armës me të cilën është kryer vepra penale. Gjykata Themelore në Prizren, në të njëjtën ditë ia hoqi parashtruesit të kërkesës edhe masën e paraburgimit.
17. Më 2 shkurt 2018, kundër Aktgjykit (P. nr. 1889/2017) të Gjykatës Themelore, parashtruesi paraqiti kërkesën për mbrojtje të ligishmërisë në Gjykaten Supreme „*për shkak të shkeljeve thelbësore të ligjit penal me propozim që Gjykata Supreme e Kosovës të aprovojë kërkesën si të bazuar dhe ta ndryshojë aktgjykin e formës së prerë*“.
18. Më 10 prill 2018, Gjykata Supreme (me Aktgjykin Pml. nr. 44/2018), refuzoi, si të pabazuar, kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë. Në arsyetimin e vendimit, Gjykata Supreme thekson:

“Gjykata Supreme e Kosovës vlerëson se në veprimet e të dënuarit qëndrojnë të gjitha elementet e veprës penale për të cilën është shpallur fajtor, ndërsa pretendimi i mbrojtësit se me aktgjykin e shkallës së parë është shkelur ligji penal në dëm të dënuarit, nuk qëndron, ngase gjykata e shkallës së parë e ka bërë vlerësimin e drejtë e të gjitha provave për çka ka dhënë arsyetim të drejtë dhe ligjor.”

Pretendimet e parashtruesit

19. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me vendimin e kontestuar i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenet 21, 22, 31, 53 dhe 54 të Kushtetutës, si dhe me nenin 6 të KEDNJ-së.
20. Fillimisht, parashtruesi i kërkesës pretendon se ai posedon lejen për armë shenjëtarie dhe kérkon që arma e konfiskuar t'i kthehet pavarësisht nga dënim i shqiptuar me gjobë.
21. Lidhur me këto pretendime, parashtruesi i kërkesës arsyeton se “*praktika gjyqësore në të njëjtën Gjykatë (Gjykata Themelore në Prizren) në raste të tillë të mbajtjeve të armëve me leje nuk i ka shpallur fajtor pasi që nuk kemi vepër penale dhe arma duhet të i kthehet pronarit.*”
22. Më tej, parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta “*i kanë interpretuar gabimisht faktet dhe gabimisht e kanë interpretuar ligjin.*”
23. Lidhur me këto pretendime, parashtruesi i kërkesës arsyeton se “*me korrektësi dhe me sinqueritet ka pranuar që të bëjë marrëveshje mbi pranimin e fajësisë, me shpresë se arma e marrë do të i kthehet duke u bazuar në lejen që posedon për të. Por ajo korrektësi dhe sinqueritet nga i dënuari nuk është shpërblyer por pat efekt të kundërt sepse u dënya më ashpër se që meritonte.*”
24. Në fund, parashtruesi i kërkesës pretendon se “*Në procedurë absolutisht është vepruar kundër parimeve të gjykimit të drejtë dhe korrekt me njëanshmëri gjatë aplikimit të ligjit dhe me këtë është shkelur nen 6 i Konventës Europiane për Mbrotjtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore, si dhe nenet 22, 31 dhe 53 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës.*”
25. Parashtruesi i kërkesës i propozon Gjykatës që të anulojë dhe t'i shpallë antikushtetuese vendimet gjyqësore në vijim:
 - “*1. Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prizren, P. nr. 1889/2017, të datës 06.10.2017.*
 - “*2. Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 44/2018, të datës 10.04.2018.*”

Pranueshmëria e kërkesës

26. Gjykata së pari vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur të gjitha kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
27. Në këtë drejtim, Gjykata u referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Jurisdikzioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“*1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.*

(…)

- 7. Individët janë të autorizuar të ngrënë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”*
28. Gjykata gjithashtu vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara më tej në Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata u referohet neneve 47 [Kërkesa individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:
- Neni 47
[Kërkesa individuale]
- “1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.*
- 2. Individ mund ta ngriti kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”*
- Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]
- “Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”*
- Neni 49
[Afatet]
- “Kërkesa parashtronhet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.*
29. Sa i përket përbushjes së kritereve të lartekura, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar; se i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion; se e ka qartësuar aktin e autoritetit të cilin e konteston në Gjykatë dhe e ka parashtruar kërkesën me kohë.
30. Për më tepër, Gjykata i referohet rregullit 39 (2) [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës, i cili parashikon:
- „(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.“*
31. Gjykata, para së gjithash, vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të një numri më të madh të neneve të Kushtetutës, por e arsyeton vetëm shkeljen e nenit 6 të KEDNJ-së, i cili, sipas pretendimeve të parashtruesit, është shkelur për shkak se gjykatat e rregullta a) kanë aplikuar praktikën e ndryshme gjyqësore nga ajo të cilën e kanë aplikuar në rastet e ngjashme dhe b) se i kanë

interpretuar gabimisht faktet dhe e kanë aplikuar gabimisht ligjin, duke shkelur kështu garancinë kushtetuese të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm.

32. Më tej, parashtruesi i kërkesës nuk arsyeton shkeljen e neneve të tjera të Kushtetutës, por i sjellë të njëjtat në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së dhe pretendon se nenet 21, 22, 31, 53 dhe 54 të Kushtetutës janë shkelur në lidhje me të drejtën për gjykim të drejtë dhe të paanshëm.

a) Shkeljet e pretenduara të nenit 6 të KEDNJ-së dhe nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me praktikën e ndryshme gjyqësore

33. Sa i përket pretendimeve për praktikën e ndryshme gjyqësore të gjykatave të rregullta në rastet e ngjashme ose identike, Gjykata vëren se këto pretendime vetë parashtruesi i kërkesës nuk i ka mbështetur me prova. Parashtruesi i kërkesës nuk ka dorëzuar në Gjykatë asnjë dokument (aktgjykim, aktvendim, vendim) me të cilin do t'i mbështeste këto pretendime.
34. Përkundrazi, Gjykata vëren se Gjykata ka kërkuar nga parashtruesi i kërkesës në dy raste që të dorëzojë aktgjykin e Gjykatës Themelore për të cilin parashtruesi i kërkesës pretendon se nuk është në pajtim me marrëveshjen mbi pranimin e fajësisë, por parashtruesi nuk i kishte bashkangjitur dokumentet e kërkuara.
35. Gjithashtu, parashtruesi i kërkesës nuk ka dorëzuar në Gjykatë asnjë aktgjykim tjetër të Gjykatës Themelore në Prizren, me të cilin do të dëshmonte se praktika e kësaj gjykate ka qenë e ndryshme në rastet e ngjashme dhe identike.
36. Lidhur me këtë, Gjykata konkludon se parashtruesi i kërkesës nuk i ofroi Gjykatës provën në lidhje me “*praktikën e ndryshme gjyqësore të gjykatave të rregullta*”, prandaj, Gjykata konsideron se pretendimet e tij lidhur me këto pohime janë qartazi të pabazuara.

b) Shkeljet e pretenduara të nenit 6 të KEDNJ-së dhe nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me faktet e interpretuara gabimisht dhe ligjin e interpretuar gabimisht

37. Lidhur me këto pretendime të parashtruesit, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës në thelb konteston vërtetimin e gjendjes faktike dhe aplikimin e ligjit në fuqi nga gjykatat e rregullta, si dhe mënyrën në të cilën e kanë zgjidhur rastin e tij.
38. Gjykata rikujton se gjykatat e rregullta i kanë bazuar vendimet e tyre në provat e pakontestueshme, si dhe në pranimin e fajësisë nga parashtruesi i kërkesës.
39. Në këtë drejtim, Gjykata rikujton Aktgjykin e kontestuar të Gjykatës Supreme, në të cilin theksohet:

“Nga shkresat e lëndës dhe aktgjykimi i kundërshtuar vërtetohet se i dënuari armën e ka mbajtur pa leje, që vërtetohet edha nga mbrojtja e të dënuarit i cili në procedurën e zhvilluar në gjykatën e shkallës së parë e

ka pranuar fajësinë për veprën penale e cila i vihet në barrë, ndërsa në fazat e mëhershme ka deklaruar se i ka kaluar të gjitha procedurat përmarrjen e lejes por që ende nga ministria përkatëse nuk i është lëshuar leja për armën. Po ashtu nga dokumentacioni që gjendet në shkresat e lëndës nuk rezulton që i dënuari armën ta ketë mbajtur me leje, e as i dënuari për këtë nuk ka mundur të ofroj ndonjë dëshmi, për çka kjo gjykatë pretendimin e mbrojtësit të dënuarit në kërkesë se armën e ka mbajtur me leje, e refuzon si të pabazuar.“

40. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e faktit ose të ligjit (ligjshmëria), që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta, përvèç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutshmëria. Gjykata Kushtetuese nuk mund të vlerësojë ligjin që ka bërë që një gjykatë e rregullt të miratojë një vendim në vend të një vendimi tjetër. Në të kundërtën, Gjykata do të vepronë si gjykatë e „shkallës së katërt“, që do të rezultonte me tejkalimin e kufijve të vendosur në juridikcionin e saj. Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, rastin e GJEDNJ-së, *Perlala kundër Greqisë*, nr. 17721/04, të 22 majit 2007, paragrafi 25).
41. Roli i Gjykatës në këtë lëndë nuk është që të vendosë për fajësinë e parashtruesit të kërkesës apo për çështjen nëse gjykatat e rregullta i kanë vlerësuar faktet dhe kanë aplikuar ligjin në mënyrë të drejtë, por të vlerësojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta, shikuar në tërësinë e tyre, ishin të drejta (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ-së, *Donadze kundër Gjeorgjisë*, numër 74644/01, të 7 marsit 2006, paragrafët 30-31).
42. Gjykata konsideron se gjykatat e rregullta i kanë marrë vendimet pas shqyrtimit të hollësishëm të të gjitha argumenteve të paraqitura nga parashtruesi i kërkesës. Në këtë mënyrë, parashtruesit të kërkesës iu dha mundësia që në të gjitha fazat e procedurës të paraqesë argumente dhe prova të cilat i konsideron të rëndësishme për rastin e tij. Parashtruesi i kërkesës e nënshkroi marrëveshjen mbi pranimin e fajësisë në praninë e mbrojtësit të tij.
43. Në pajtim me këtë, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës i ka pasur përfitimet e procedurës kontradiktore; ai ka pasur mundësi që në fazat e ndryshme të procedurës, t'i paraqesë pretendimet dhe provat të cilat i ka konsideruar si të rëndësishme për rastin e tij, e ka pasur mundësinë për t'i kundërshtuar në mënyrë efektive pretendimet dhe provat e paraqitura nga pala kundërshtare, gjykatat i kanë dëgjuar dhe shqyrtuar të gjitha pretendimet e tij, të cilat, shikuar objektivisht, kanë qenë të rëndësishme për zgjidhjen e lëndës, arsyet faktike dhe juridike për vendimin e kundërshtuar janë paraqitur në detaje, prandaj, procedura, shikuar në tërësi, ishte e drejtë (shih, *mutatis mutandis* rastin e GJEDNJ-së, *Khan kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 35394/97, të 12 majit 2000, paragrafi 38).
44. Sa i përket pretendimeve të tjera të parashtruesit të kërkesës lidhur me shkeljen e të drejtave dhe lirive të garantuara me nenet 21, 22, 31, 53 dhe 54 të Kushtetutës, Gjykata i gjen këto pretendime të pabazuara pasi që të njëjtat nuk janë arsyetuar nga parashtruesi i kërkesës.

45. Gjykata në vazhdim vëren se parashtruesi i kërkesës nuk pajtohet me rezultatin e procedurës para gjykatave të rregullta. Megjithatë, pakënaqësia e parashtruesit të kërkesës me rezultatin e procedurave nga gjykatat e rregullta nuk mundet vetveti të shërbëjë si e drejtë për të ngritur pretendimin për shkeljen e së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm (shih, *mutatis mutandis*, rastin *Mezotur - Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, kërkesa nr. 5503/02, Aktgjyki i 26 korrikut 2005, paragrafi 21).
46. Në bazë të arsyeve të lartcekura, Gjykata konkludon se faktet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin e tij për shkelje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë.
47. Prandaj, në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, kërkesa e parashtruesit është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe rrjedhimisht e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113, paragrafët 1 dhe 7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 22 nëntor 2018, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit, dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari rapportues

Radomir Laban

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Aita Rama-Hajrizi